

Fontscaldes-Picamoixons

28 de Febrer de 2026

Preparada por: Joan Visús, Miquel Torné, Meritxell Torné i Martí Torné

Ficha técnica:

Sortida de Barcelona: Col·legi Jesús-María.

Hora de salida: 09:00 h.

Longitud de l'excursió: 7,00 km aprox. (Sense presses)

Durada: 2,30 h. aprox.

Hora prevista de tornada a Barcelona: 19:30 h a 20:00. aprox.

Desnivells: 44 m. de pujada y 233 m. de baixada.

Menjars: Esmorzar: Àrea de servei del Penedès

Dinar: Restaurant l'Esportell del Bou de la localitat de Picamoixons

Itinerari: : Sortirem de la localitat de Fontscaldes municipi de Valls i agafarem una pista ampla amb trams asfaltats i de graveta amb un petit corriol amb, desnivell gairebé tota l'excursió de baixada, entre boscos de pins, alzines, roures i garrofers, fins a arribar al poble de Picamoixons on acabarem, per a anar al restaurant L'Esportell del Bou on farem la tradicional calçotada.

Els que no vulguin caminar, podran passejar per la bonica ciutat de Valls (Tarragona)

Lloc	Quilòmetres		Hora
	Parcial	Total	
Barcelona			09:00
Àrea de servei del Penedès			09:45
Esmorzar en Àrea de Servei del Penedès			09:50
Sortida en direcció a Fontscaldes			10:45
Arribada a la localitat de Fontscaldes			11:30
Fontscaldes (Inici ruta)	0,00	0,00	11:45
Arribada parking Picamoixons	0,30	6,70	14:45
Restaurant L'Esportell del Bou	0,30	7,00	15:00
Arribada a Barcelona (Aprox)			19:30

Fontscaldes

Fontscaldes (oficialment Fontscaldes) és una localitat del municipi de Valls, pertanyent a la província de Tarragona, en la comunitat autònoma de Catalunya.

Història

Cap a mitjan segle XIX, el lloc, en aquells dies ja pertanyent a Valls, tenia comptabilitzades unes 29 cases. La localitat apareix descrita en el vuitè volum del Diccionari geogràfic-estadístic-històric d'Espanya i les seves possessions d'Ultramar de Pascual Madoz.

Picamoixons

Picamoixons és una localitat del municipi de Valls, pertanyent a la província de Tarragona, en la comunitat autònoma de Catalunya.

Geografia

La localitat està situada a l'est del terme municipal. L'any 2013 tenia 454 habitants. Compta amb un petit annex, la Plana. Situada a la comarca de l'Alt Camp, forma part de l'Arquebisbat de Tarragona.

Té una estació de ferrocarril (Rodalies de Catalunya), on es travessen les línies de Lleida a Tarragona i la de Barcelona a Lleida per Villanueva i Geltrú.

Historia

Històricament ha estat un lloc de pas, a causa del seu emplaçament estratègic, ja que el riu Francolí s'obre pas entre la Conca de Barberà i el Camp de Tarragona. S'han trobat en diverses excavacions objectes púnics i itàlics.

Aquesta localitat ja s'esmenta l'any 1171, amb el nom de Rocabruna, en una missiva en la qual l'arquebisbe i el rei encarregaven a Pere de Vilagrassa aquests paratges perquè establissin una població fortificada. El nom actual de Picamoixons apareix per primera vegada en un

document de l'any 1192.

A mitjan segle XIX, el lloc tenia comptabilitzades 85 cases. Apareix descrit en el tretzè volum del Diccionari geogràfic-estadístic-històric d'Espanya i les seves possessions d'Ultramar de Pascual Madoz.

Algú va definir Picamoixons com la Suïssa de l'Alt Camp: muntanyes, riu, paisatge atractiu i un cúmul de vies de comunicació que dibuixen el seu relleu escultòric.

La línia del ferrocarril de Lleida a Reus i Tarragona passa pel pont de ferro de la Roixel·la (1860) – línia feta el 1856/79 – i que en 1883 va enllaçar amb la de Barcelona a Lleida per Vilanova i Valls.

La Festa Major d'estiu se celebra el primer cap de setmana d'agost, en honor a Sant Salvador, patró del poble. Durant la celebrada festa major, a més de les diferents actuacions musicals, teatre i altres espectacles per a totes les edats, té lloc la sardinada popular, que es fa cada any el diumenge de la festa major i convoca a un gran nombre d'assistents. La Festa Major d'hivern, en honor a Sant Josep se celebra als voltants del 19 de març amb actuacions musicals i altres.

Al poble s'ha de visitar Ca l'Orga, el Casal annex i les actuacions que s'estan fent en l'entorn, com el Centri d'Interpretació de l'Oli. L'almàssera d'oli de la cooperativa funciona de la forma tradicional: amb pedres i cofins. Durant la collita, cap al mes de novembre, podeu visitar El Trull i comprar un dels pocs olis que encara es fan de manera tradicional.

Picamoixons és una EMD del municipi de Valls. L'activitat excursionista clàssica és pujar a la torre del Puig Cabré des de Picamoixons. I com a petit recorregut fer una passejada per on es feia el pessebre vivent anys enrere.

A poca distància de Picamoixons estroba un jaciment del paleolític, que ens indica que ja existia un assentament humà.

Valls

Valls és una ciutat i municipi espanyol de la província de Tarragona, a Catalunya. Capital de la comarca de l'Alt Camp, compta amb 25 518 habitants (INE 2025), que representen més de la meitat de la població de la comarca. Es troba en l'àrea coneguda com a Camp de Tarragona, al costat del riu Francolí.

Compta amb l'església romanogòtica de Sant Joan, la construcció de la qual es remunta al segle XVI, i la Capella del Roser, amb un mosaic de taulells sobre la batalla de Lepant del segle XVI. En la localitat es menja una típica menja catalana de temporada anomenat calçot, unes cebes dolces i llargues amb les quals se celebra la calçotada, així com de

les tradicionals Vella i Joves Xiquets de Valls, les dues colles castelleres, activitat originària de la regió. En l'actualitat s'està construint a Valls el Museu Casteller de Catalunya.

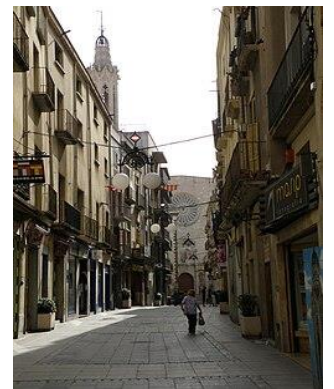
Història

La ciutat de Valls està enclavada en una zona de pas. Això fa que des de la prehistòria la zona hagi estat ocupada per l'home. Són bona mostra les troballes del jaciment de Picamoixons, entre altres. Més endavant, en l'època dels ibers i en la posterior romanització, els paratges de Valls van ser habitats amb intensitat. El jaciment ibèric del Vilar i el forn d'època iber-romana de Fontscaldes així ho evidencien.

Però el naixement pròpiament dit de la ciutat no es va produir fins a la primera meitat del segle XII, una vegada derrotats els sarraïns que poblaven Siurana i la serra de Prades. L'any 1194, ja està documentada l'església parroquial de Sant Joan. En 1210 el rei Pere el Catòlic va concedir el privilegi del mercat setmanal. En 1229 la ciutat ja tenia les seves Ordinacions Municipals, unes de les més antigues de Catalunya, la qual cosa demostra ja la complexitat de l'estructura econòmica i social de la ciutat.

La vila tenia dos punts neuràlgics: l'església parroquial de Sant Joan, romànica, i el castell, propietat de l'arquebisbe, el qual era senyor absolut del municipi des de l'any 1391, en què el rei Joan I li va vendre la seva jurisdicció. Va ser en aquesta època, en l'últim terç del segle XIV, quan es van configurar els límits de la ciutat antiga en construir-se les muralles. En 1410 va predicar a la ciutat sant Vicente Ferrer, i el 27 de juny del mateix any la ciutat va rebre solemnement al papa Benet XIII d'Avinyó.

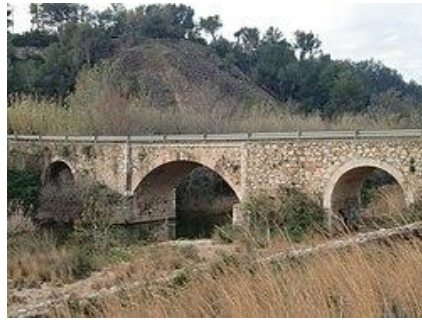

La vila tenia una gran vitalitat i es va convertir en la segona població del Camp de Tarragona al llarg dels segles XIV, XV i XVI. Va ser aquest últim segle el que va veure la construcció de diverses esglésies i convents i diverses obres civils d'importància. La més emblemàtica va ser la construcció de la nova església parroquial de Sant Joan, entre el 1569 i en 1583.

Després de l'embranchida constructora de finals del segle XVI, el segle XVII va començar amb crisis constants que es van agreujar amb la guerra contra França i més tard amb la guerra dels Segadors. La ciutat de Valls, situada en un punt estratègic entre Lleida i Tarragona, es va veure assetjada una vegada i una altra per les tropes invasores, i a l'agost de 1694 es va produir el rebombori dels pobres, que es va estendre a Solivella. Passada la guerra la ciutat va recobrar la seva puixança econòmica fins a principis del segle XVIII en el qual novament es va veure assetjada, ara amb motiu de la guerra de Successió. En 1709, l'arxiduc Carles va concedir el títol de ciutat a la vila, pels grans serveis prestats a la seva causa; un títol que Valls va perdre en imposar-se el rei Felip V en la Corona espanyola. Va formar part de la Vegueria de Tarragona fins al 1716. Després va passar a formar part del Corregiment de Tarragona des del 1716 fins al 1833.[3]

L'entronització de la nova monarquia va fer aflorar nous dirigents, especialment la família Veciana, que dirigirà el cos dels Mossos d'Esquadra, nascuts a la ciutat. Al llarg de la centúria es va veure la construcció del nou santuari de la Verge del Lledó, de l'església de Sant Antoni i de la caserna. Va ser un moment de gran expansió econòmica en la qual destacava el cultiu de la vinya i el seu comerç. El segle XVIII es va acabar amb la fundació de les Festes Decennals de la Verge de la Candelaria, l'any 1791, de gran repercussió en la història de la ciutat, i amb l'aparició de les primeres manifestacions del fet casteller tal com el coneixem ara.

El segle XIX es va iniciar amb la produir la batalla del Pont de saquejada la ciutat (motiu pel del Triomf de París), i va rei Ferran VII va ser acollit a la des del balcó de l'Ajuntament exclamar: «això és una segle es va veure (1834 i 1845, fets

enfrentaments entre patrons i obrers. Uns enfrontaments lògics si pensem que la ciutat comptava amb una forta industrialització, especialment en el ram tèxtil, tenint una repercussió internacional. Tingui's en compte, a més, que en 1842 Valls va arribar als 16 084 habitants, per la qual cosa efímerament es convertia en la quarta ciutat de Catalunya en pes demogràfic, després de Barcelona, Reus i Tortosa. En 1850 va ser inaugurat el Teatre Principal, sent dels primers que es van construir a Catalunya.

La inestabilitat social i la plaga de la filoxera, que va afectar la vinya, van provocar un enfonsament econòmic de la ciutat. No obstant això, en les dues últimes dècades del segle, Valls va veure diversos fets importants, com la creació de la fàbrica de gas (1880), la fundació del Banc de Valls (1881), l'arribada del tren Barcelona-Vilanova-Valls (1883), el naixement de la Societat Agrícola (1888) i la construcció del campanar de Sant Joan (1897), el més alt de Catalunya.

La tarda del 14 d'abril de 1931 es proclama la Segona República Espanyola a Valls, i el diumenge 19 d'abril es realitzen els coneguts castells, per a celebrar l'obertura d'una nova era a Espanya. Durant la Guerra Civil va ser bombardejada els dies 6 i 14 de gener de 1938 fidel a la república, poc abans de la presa de Tarragona per part de les tropes revoltades. Va sofrir la persecució religiosa i el saqueig i crema d'esglésies i capelles, així com també els afusellaments contra republicans, catalanistes i militants d'altres ideologies d'esquerra.